

[Lykketof]

teknisk bemærkning – halede det ind igen for kommunerne under ét, ville det være en næsten lige så stor nettoforbedring for Københavns kommune, som hvis man ikke gjorde det.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre afviser indenrigsministerens forslag om en ensidig nedsættelse af amtsgrundskylden. Alt andet lige kan dette forslag kun føre til et øget indkomstskatte tryk på et eller andet antal millioner kroner. Ja, hvor meget egentlig? Jeg har ikke kunnet finde tallet, og jeg troede egentlig, det var ministeriernes pligt at opgøre, hvilke konsekvenser, også økonomiske, sådan et forslag har, så jeg vil gerne have at vide her i dag fra indenrigsministeren: hvor meget koster hendes forslag? Hvor meget skal kommuner og amter opkræve i personlige skatter – for det er jo det, der bliver tilfældet – eller i afgifter eller dækningsafgifter, hvad det nu måtte blive, for at dække dette paradeforslag, som efter vores mening kun er fremsat, fordi venstre ønsker at starte den kommunale valgkamp herinde?

Når jeg siger det så hårdt, er det, fordi vi havde, mente vi, en aftale med regeringen i den betænkning, som blev skrevet, efter at vi den 13. juni 1983 havde behandlet et tidligere forslag fra indenrigsministeren om nedsættelse af ejendomsskatter, og heri er vi sammen med regeringen enige om at afvente den betænkning, som nu er kommet, og som skulle kulegrave ejendomsskatterne; men denne betænkning har jo, som vi har hørt her i dag, ikke gjort noget synderligt indtryk på venstre eller på regeringen i det hele taget.

Jeg har allerede nævnt, at en af konklusionerne i betænkningen er, at ejendomsskatternes virkning nærmest må beskrives som proportional med indkomsten, og jeg vil godt spørge, hvor mange andre skattearter man kan sige det om. Hvor mange andre skattearter kan man sige at man ikke selv kan tænke i? Den eneste form for skattetænkning, der kan laves med ejendomsskatter, er jo den udmærkede, at den kan virke dæmpende på priserne.

De øvrige problemer, som betænkningen behandler, har ministeren slet ikke nogen holdning til eller forslag om; hun kyler det

bare over i skattereforforhandlingerne, og derfor virker det så meget mere besynderligt, at man kommer lige præcist med forslaget om at nedsætte amtsgrundskylden.

Jeg hører nu, at ministeren mener, at hendes forslag kan behandles særskilt og uden sammenhæng med skattereforforhandlingerne, og hvis hun mener det, tror jeg, hun selv har begravet sit forslag. Og selv om vi skulle tage det med i forhandlingerne, har det næppe nogen fremtid for sig. Ministeren kan ikke være uvidende om, at skatteministeren har fremsat et forslag til skattereform, som betyder en manko i statskassen på noget nær 10 mia kr., og jeg vil godt spørge: hvor meget mere – og det er en gentagelse – hvor meget mere mangler vi, hvis vi skal tage indenrigsministerens forslag alvorligt?

Når det drejer sig om at dæmpe udgifterne ved at eje jord, tror det radikale venstre meget mere på en afbalanceret ejendomsskattepolitik gennem fastlæggelse af et loft og en bund samt indførelse af en værnregel mod uforholdsmæssigt store prisstigninger på jord. Det sidste vil jeg gerne kommentere.

Vi kan støtte forslaget om en 4 pct.s afgift på den værdistigning på jord, der ligger ud over inflationen, idet vi betragter det som en værnregel mod prisstigninger. Forslaget er identisk med det radikale venstres program for en løbende værdistigningsafgift med det udtrykkelige formål at hindre prisstigninger ud over kroneforringelsen. Derfor er det afgørende for os, at loven indrettes således, at der ikke er noget provenu af afgiften, når den træder i kraft. Det er hele ideen i det forslag.

Forslaget om bund og loft, som socialdemokraterne har fremsat her, er næsten identisk med det forslag, som socialdemokratiet og det radikale venstre fremsatte sidste forår, ikke mindst med henblik på at lempe beskatningen for parcelhusejerne i Københavns kommune, og de ville i dag have nydt godt af dette forslag, hvis ikke regeringen og SF havde vendt tommelfingeren nedad. Vi opererede i det fælles forslag med en ramme på 6–20 promille, og det vil fortsat være udgangspunktet for os i de forhandlinger, der skal føres om disse to forslag, som vi indstiller til en velvillig behandling.

Vi finder – åbenbart i modsætning til andre – at disse forslag virkelig hænger sammen med skattereforforhandlingerne, men